

Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie rozporządzenia stanowiące o wynagrodzeniu za nocną służbę funkcjonariuszów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Skarbu:
Jastrzębski

Kierownik Ministerstwa
Poczt i Telegrafów:
Moszczyński

711.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 4 września 1922 r.

w sprawie podwyższenia wynagradzania funkcjonariuszów pocztowych za pracę w pocztach ruchomych i za konwojowanie poczty kolejami.

Na mocy art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Uzupelnienie zasadniczej należności godzinowej wymienione w ustępie drugim § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1922 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1921 r. o wynagrodzeniu funkcjonariuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) (Dz. U. R. P. № 45 poz. 382) zwiększa się o 100%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Skarbu:
Jastrzębski

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów:
Moszczyński

712.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 4 września 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią

Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych (Dz. U. R. P. № 62 poz. 398).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
J. Raczyński

713.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 września 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowymi i kantorami wymiany.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i brasławski rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowymi i kantorami wymiany (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a wykonanie jego powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Skarbu:
Jastrzębski

714.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 5 września 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o rozciągnięciu na obszar Ziemi Wileńskiej mocy obowiązującej rozporządzeń w przedmiocie walki z zarazą płucną.

Na mocy art. art. 1099, 1107—1109, 1125—1127, 1129, 1132—1148 ustawy lekarskiej (Zbiór Praw Ces.

Ros. tom XIII, wydanie 1905 r.) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego Ziemi Wileńskiej stosowane będą:

- a) rozporządzenie tymczasowe Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1920 r. w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, łódzkiego, lubelskiego i warszawskiego (Dz. U. R. P. № 49, poz. 302);
- b) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1921 r. w przedmiocie rozszerzenia niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 302), dotyczącego się walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, łódzkiego, lubelskiego i warszawskiego (Dz. U. R. P. № 31, poz. 185) i
- c) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 lutego 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia, dotyczącego się walki z zarazą płucną u bydła rogatego (Dz. U. R. P. № 15, poz. 136) przyczem uprawnienia, przysługujące w myśl tych rozporządzeń wojewodzie, na obszarze powiatów Ziemi Wileńskiej przysługują Delegatowi Rządu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

715.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 6 września 1922 r.

o nadzorze nad nierządem.

Na zasadzie art. 2 i 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo nadzoru nad osobami, uprawiającymi nierząd zawodowo przysługuje władzom administracyjnym I instancji, które nadzór ten wykonują przez lekarzy powiatowych oraz przy pomocy organów policji państwowej, jako organów wykonawczych.

Wę Lwowie i Krakowie wymienione wyżej prawo nadzoru nad osobami, uprawiającymi nierząd zawodowo, przysługuje dyrekcjom policji, pełniącym częściowo funkcje władz administracyjnych I instancji, które nadzór ten wykonują przez lekarzy państwowych mianowanych przez Ministra Zdrowia Publicznego.

§ 2. Przy władzach, określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, powołuje się do życia komisje sanitarno-obyczajowe.

§ 3. Skład komisji sanitarno-obyczajowej stanowią:

- 1) kierownik władzy administracyjnej I instancji (we Lwowie i Krakowie dyrektor policji), jako przewodniczący,
- 2) lekarz państwowy, jako stały zastępca przewodniczącego,
- 3) przedstawiciel policji państwowej,
- 4) przedstawiciel władzy samorządowej,
- 5) delegat stowarzyszeń, względnie związków społecznych, mających za zadanie walkę z nierządem lub cele pokrewne.

Wymienionych pod 5) członków komisji mianuje kierownik władzy administracyjnej I instancji (we Lwowie i Krakowie Dyrektor policji) na wniosek właściwego państwowego lekarza.

§ 4. Do zakresu działania komisji sanitarno-obyczajowej należy rozpatrywanie spraw dotyczących nierządu oraz walki z chorobami wenerycznymi, w szczególności zaś stwierdzenie zawodowego uprawiania nierządu przez osoby o uprawianie takiegoż nierządu podejrzane, tudzież następne orzekanie o poddaniu tych osób przymusowej kontroli lekarskiej, względnie zwolnieniu od tejże kontroli.

Uchwały o zaliczeniu danej osoby do kategorii uprawiających nierząd zawodowo, nie mogą zapaść wbrew opinii lekarza państwowego.

§ 5. Szczegółowa instrukcja dla organów, wykonywujących nadzór nad nierządem oraz regulamin dla komisji sanitarno-obyczajowej zostaną wydane przez Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Osoby, uprawiające nierząd zawodowo, podlegają przymusowi stałej kontroli lekarskiej oraz ewentualnie leczeniu w razie stwierdzenia u nich przez lekarza choroby wenerycznej.

§ 7. Osoby, podejrzane o uprawianie nierządu zawodowo, winny na wezwanie przewodniczącego komisji sanitarno-obyczajowej, stawić się przed komisją celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień.

§ 8. Utrzymywanie domów rozpusty (domów publicznych) jest wzbronione.

Pod nazwą domu rozpusty należy pojmować wszelkie mieszkania i lokale, zajmowane przez więcej, niż dwie osoby, uprawiające nierząd zawodowo.

§ 9. Nie więcej, niż dwie osoby, uprawiające nierząd zawodowo, mogą zamieszkać w jednym domu.